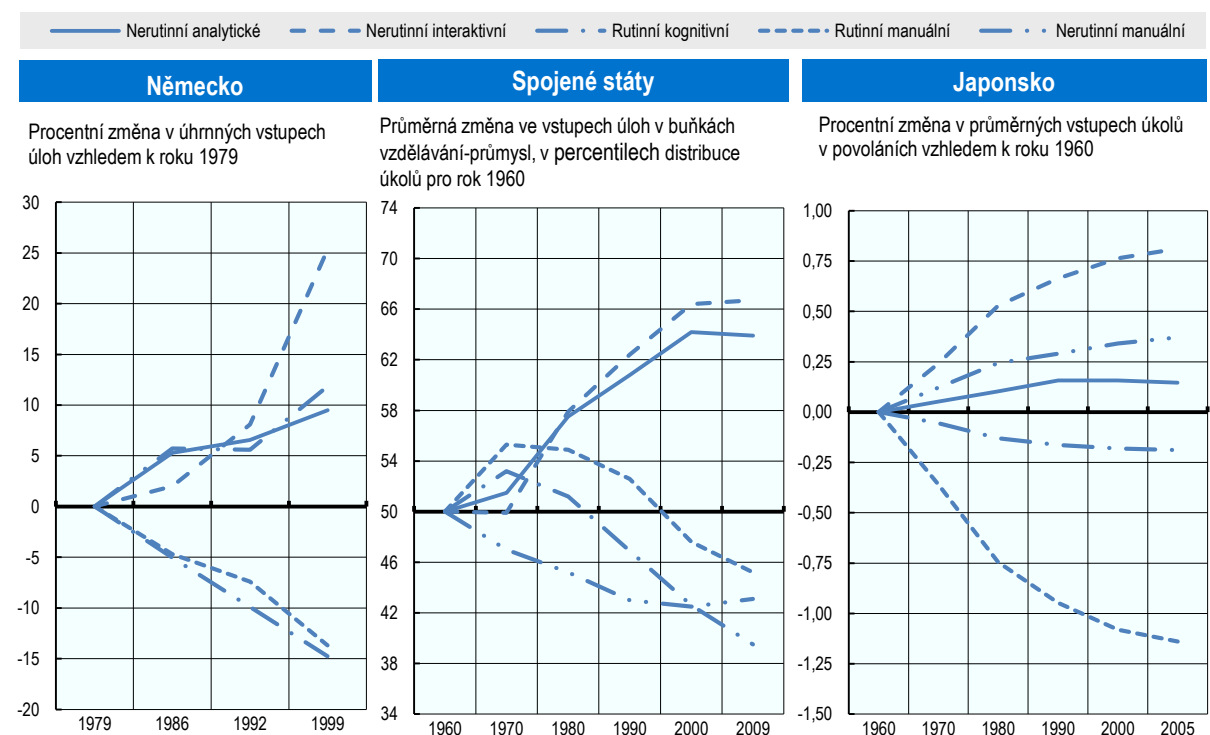

k uspokojivému vyřešení vyžadují alespoň 30 minut. Schopnost řešit složité problémy se požaduje zejména ve vysoce náročných manažerských, odborných a technických povoláních.

Tento posun k nerutinným úkonům na pracovišti se dá vysvětlit rozsáhlým zaváděním počítačů a počítačem řízených strojů, které převzaly značnou část rutinních manuálních nebo analytických úkolů, které dosud prováděli lidé. Ti si naproti tomu musí umět poradit s nečekanými a neznámými situacemi a přimět stroje a počítače, s kterými pracují, k nejlepšímu výkonu (Autor, Levy a Murnane, 2003). Jasný důkaz o změně požadavků na schopnosti a dovednosti vidíme v Německu, Japonsku a Spojených státech ([Okno V.1.1](#) a [Obrázek V.1.1](#)).

Ke stejnému posunu dochází i ve vzdělávání. Přestává být zásadní vybavit žáky složité strukturovanými, rutinními dovednostmi, spíše je třeba, aby se uměli postavit výzvám a naučili se řešit komplexní, nerutinní kognitivní úkoly. Totiž dovednosti, které se člověk rychle naučí a snadno otestuje, se také nejnáze digitalizují, automatizují a delegují. Aby žáci byli připraveni na svět zítřka, potřebují víc než jen ovládat omezený repertoár fakt a postupů; musí být připraveni učit se celý život, aby si uměli poradit v neznámých situacích, kde se účinek jejich působení nedá předvídat. Když se ocitnou před problémem, k jehož řešení nebudou mít připravenou strategii, musí být schopni pružně a kreativně vymyslet, jak překonat překážky, které stojí v cestě řešení.

Obrázek V.1.1 Trendy v poptávce po schopnosti řešit problémy: Německo, Spojené státy a Japonsko

Poznámka: Vlivem různých metodik není škála vertikální osy přímo porovnatelná s výsledky ostatních zemí.
 Zdroje: Německo: podle Spitz-Oener (2003), Tabulka 3; Spojené státy: podle Autor a Price (2013), Tabulka 1; Japonsko: podle Ikenaga a Kambayashi (2010), Obrázek 1.
 Odkaz: <http://dx.doi.org/10.1787/888933003554>